

Rusvány Balázs

Néma

A Pesti Srácok emlékére.

(részletek)

*Nem bocsátunk.
Nem felejtünk.*

Egy emlék szilánkjai

2 másodperc.

*Egyenesen a képembe bámul.
(Elálló fülek, ragyás arc.
Valami himlő maradványai.)
Szemeiben
nincs döbbenet,
nincs félelem,
csak a Bizonyosság.*

*Nem is olyan rég talán ő is így guggolt egy harcokosi tetején,
talán az ő kezében is benzines palack lángolt,
és ő is így nézett egy konzervdobozban kuporgó alakra...*

APA NEM JÖTT HAZA!

A Molotov-köztélt egyenesen a pofájába vágom.

Zuhanok...

(...)

*A dobtáras fegyver úgy simul karjára,
mint egy finom szajha dereka.
Mindig utáltam őt.
Az apjával tokaalja szalonnát zabáltak.
Anyám krumplit koldult.*

*Ránk néz.
A berobbant kapu felé biccent.*

*Most már tudom.
Tudom, hogy ő az
Apám,
a Testvérem,
az egyetlen Barátom.*

Fedez minket.

*Négyen egyszerre rontunk ki az utcára.
Fegyvertelenül.*

*A srác tüzet nyit.
Rohadt messze még a sarok.
Átvillan agyamon az egyetlen gondolat,
aminek nem szabadna:*

Csak hátba ne lőjön ez a barom...

*Túl a sarkon hasra vágom magam.
A géppisztoly elkussol.
Néma csend.*

*Lövés dörren.
Egy magányos lövés...*

*Visszanézek.
A srác a földön.
A fél feje hiányzik...*

Léptek a hátunk mögül...

Jelentés

A gyanúsított neve ismeretlen.

Neme: férfi.

Életkora: kb. 15-16 éves.

Különleges ismertetőjegy: arcán a bal szemöldökétől az álláig méj, vágot seb húzódik.

Szeméjazonosságát az eddigi kihallgatások során nem volt halylandó felfedni.

A hatóságokkal semmiféle információt nem közölt.

Megalapozotlan gyanúsítható

gyujtogatással,

gyilkossággal,

ellenforradalmi és álamellenes tevékenységekkel.

Elrendelem további vizsgálati fogságát és kihallgatását.

Kelt:

Aláírás:

1956. november 8.

A Koponyák hegye

Bajszos, dögszagú kádárkutyák.
 (Le se köptök?
 Belém se rúgtok?)
 Tanácstalanul egymásra néznek.
 A karjaimnál fogva talpra rántanak.

Testem minden csepp ereje széttépett ujjaim kínjával küzd.
 Megállni sem tudok.

A hónom alá nyúlva vonszolnak ki a cellából.
 A folyosón félhomály, csupasz, pislákoló körték.
 Fejem lehorgasztom, csak magamra figyelek..

A törött kövezet sebeket szakít a lábfejemen.
 Hosszú vércsíkot húzok magam után.
 (Mint egy rohadt csiga...)

Kulcs zörren.
 Ajtó nyikordul.
 A hideg levegő tonnás súllyal vág a mellkasomba.

Már tudom, hová visznek...

A bal karom kicsúszik a szorításból.
 Térdre rogyok.
 Az űr zsebéből valami a földre hullik, egyenesen az orrom elé.
 Egy fénykép.
 Ikerlányok az apjukkal.
 („Apadjon el a szem, mely célba vevé,
 Ötévesformák.
 Száradjon el a kar, mely őt lefejezte;
 Szőkék.
 Irgalmad, oh Isten, ne légyen övé,
 Mosolyognak.
 Ki miatt lőn ily kora veszte!”)
 Az apjuk is...

